

“ Greenkeepers zijn veel te lief, ze moeten meer klagen bij de architecten”

Interview met golfarchitect Alan Rijks

Alan Rijks mag zeker niet ontbreken bij de golfarchitecten, die we voor dit nummer van de Greenkeeper interviewen. Met zijn 43 jaar is hij de jongste golfarchitect en al een heel bekende. Waar blijft trouwens de jonge generatie golfarchitecten? Banen van de hand van Rijks zijn onder andere de Batouwe in Tiel, golfbaan Midden-Brabant in Hilvarenbeek, Gendersteyn in Veldhoven, de Texelsche, de uitbreiding van Princenbosch bij Bavel, golfcentrum Rotterdam en de uitbreiding van de Koepel in Twenthe. Rijks, die werkt en woont in Naarden, heeft in het buitenland projecten onder handen in Zuid-Spanje, China en Griekenland.

Auteur: Marlies van Iersel

Sportief nest

Alan Rijks groeide op in een gezin waar sport belangrijk was. Hij kreeg hockey, golf en tennis als het ware met de paplepel ingegoten. Zijn broer Toby verloor door een ongeluk een hand. Toen hij een kunsthand aangezet kreeg, begon hij met golfen en hij slaagde erin Nederlands kampioen bij de junioren te worden. Later werd Toby Rijks ook kampioen golfen bij de volwassenen. Alan dacht: “ Wat hij kan, kan ik ook,” en begon met golf en werd ook Nederlands kampioen. Hij heeft handicap 3.6 en is lid van de Hattemsche. Hij is er trots op dat hij heeft mogen spelen met Marco van Basten.

Oorspronkelijk landschapsarchitect

Rijks is opgeleid tot landschapsarchitect. Hij volgde in Nederland de middelbare en hogere tuinbouwschool en deed daarna de opleiding in Vilvoorde, België. Na zijn studies ging hij als gewoon werknemer aan de slag bij De Ridder. De ene dag was het meewerken met de hand en de andere dag zat hij in gesprek met een opdrachtgever. Hij heeft veel geleerd bij het bedrijf en deed hier zijn eerste ervaring op met de aanleg van golfbanen, toen hij voor de Ridder meewerkte aan de golfbaan van Papendal. De werktijden bij De Ridder spraken Alan Rijks minder aan. Het waren lange dagen van half zes tot acht uur, en achteraf zegt Alan dat het ook niet bij hem past om in dienst van een ander te werken.

Rijks trok de stoute schoenen aan en belde Donald Steel, Joan Dudok van Heel en Paul Rolin, alle drie golfarchitecten. Hij sprak met hen en Paul Rolin belde hem terug met de vraag of hij hem wilde assisteren. Alan was hier gelukkig mee, omdat hij zich wat visie betreft het meest thuis voelde bij Rolin. En nog is Paul Rolin een belangrijke persoon in zijn leven. Samen met de Belg Rolin legde hij "Het rijk van Nijmegen" aan, de Nunspeetse, de golfbaan van St. Nicolaasga en een baan in Monastir, Tunesië. Rijks werkte twee jaar voor Paul Rolin, maar wilde uiteindelijk toch het liefst eigen baas worden en begon voor zichzelf. Daar stond hij dan met zijn 29 jaar. Gelukkig kreeg hij een kans om te laten zien wat hij kon. Hij werd gevraagd voor De Batouwe door de heer van de Kamp en daarmee was zijn eerste project een feit. Inmiddels is Alan betrokken geweest bij ongeveer vijftig projecten.

Eigen stijl

De banen van Alan Rijks hebben gemeen dat zij zoveel mogelijk onderdeel uitmaken van het originele landschap. En daarmee geeft Rijks dan ook meteen zijn visitekaartje als landschapsarchitect af. "Een goede baan is een onderdeel van het omliggende landschap." Op een baan als Midden-Brabant in Hilvarenbeek is goed te zien wat Rijks bedoelt met die opmerking. In Hilvarenbeek lijkt het alsof de golfbaan er al jaren ligt. De baan vormt een eenheid met de bossen en de weiden eromheen. Rijks is een voorstander van natuurontwikkeling en betreft de milieugroeperingen bij zijn ontwerpen en heeft mogen ervaren dat een positieve aanpak van het voortraject zijn vruchten afwerpt.

Hij ontving van de provincie Noord-Brabant de milieuprijs voor zijn ontwerp van golfbaan Gendersteyn in Veldhoven. De provincie verleende Rijks die prijs omdat hij de natuurwaarden van de plek goed had gecombineerd met de functie van de golfbaan. Rijks is voor alles een golfer. "Een goede golfbaan is ontworpen vanuit handicap nul," zegt hij. "Denkgolf" is de term voor zijn manier van golf spelen. Als je bij een hindernis aankomt, denk je na hoe je die het beste kunt nemen. Neem je het risico om de bal over de vijver te slaan, of neem je een omweg. "Het gevoel van de dag" speelt een rol bij je beslissing.

Samenwerking met greenkeepers

Alan Rijks doet niet moeilijk over greenkeepers. "Ze moeten meer hun mond open doen en durven zeuren. Laten ze me maar een brief schrijven. Als zij mijn greens goed onderhouden, dan heb ik een goede baan ontworpen. Het omgekeerde is ook waar. Als ik een goed ontwerp maak, dan kunnen zij mijn baan goed onderhouden" zegt Rijks. Rijks geeft les aan de HAS in Den Bosch op de cursus voor greenkeepers. Hij kruipt desnoods zelf op de maaimachine om de fairway uit te maaien. Door de baan op een goede manier te maaien kun je een saaie golfbaan interessant maken, en dat maakt het vak van greenkeeper ook zo apart. "Een goede greenkeeper heeft kennis van de grond en van de beperkingen van de grond. Op veengrond is minder mogelijk dan op zand. Een goede greenkeeper is verknocht aan zijn plek en weet te spelen met het gras." Rijks beweert dat een goede greenkeeper praat met het gras en contact heeft met het plantje.

Hoezo recessie?

Rijks verwacht niet dat de huidige recessie de golfsport zal treffen. De wachtlijsten zijn nog zo lang. Vooral in het midden van het land zitten veel mensen die flink willen betalen om hun sport te kunnen bedrijven. En dat golf duur is moeten we ook maar vergeten, want zeilen is nog veel duurder.

SPECIAL
golfbaanarchitecten

